

Sentencja

Artykuł 13 ust. 2 lit. c) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w wersji zmienionej i uaktualnionej rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r., ze zmianami wprowadzonymi rozporządzeniem Rady (WE) nr 307/1999 z dnia 8 lutego 1999 r., należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie temu, by przepis ustawowy państwa członkowskiego wykluczał z przynależności do systemu zabezpieczenia społecznego tego państwa członkowskiego osobę znajdującą się w sytuacji takiej jak skarżący w postępowaniu głównym, która posiada obywatelstwo wspomnianego państwa członkowskiego, choć w nim nie zamieszkuje, i która jest zatrudniona na statku-pogłębiarce pływającym pod banderą tego państwa członkowskiego i wykonującym prace poza terytorium Unii Europejskiej.

(¹) Dz.U. C 160 z 28.5.2011.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 7 czerwca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Innsbruck. — Austria) — Tyrolean Airways Tiroler Luftfahrt Gesellschaft mbH przeciwko Betriebsrat Bord der Tyrolean Airways Tiroler Luftfahrt Gesellschaft mbH.

(Sprawa C-132/11) (¹)

(Dyrektywa 2000/78/WE — Równe traktowanie w zakresie zatrudnienia i pracy — Odmienne traktowanie ze względu na wiek — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Zasady ogólne prawa Unii — Układ zbiorowy — Brak uwzględnienia przy zaszeregowywaniu stewardów i stewardes przewoźnika lotniczego w tabeli wynagrodzeń doświadczenia uzyskanego u innego przewoźnika lotniczego należącego do tego samego koncernu — Postanowienie umowne)

(2012/C 217/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Innsbruck

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Tyrolean Airways Tiroler Luftfahrt Gesellschaft mbH

Strona pozwana: Betriebsrat Bord der Tyrolean Airways Tiroler Luftfahrt Gesellschaft mbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberlandesgericht Innsbruck — Wykładnia art. 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 6 ust. 1 i 3 TUE, a także art. 1, 2 i 6 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego trak-

towania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303, s. 16) — Odmienne traktowanie ze względu na wiek — Układ zbiorowy przewidujący, dla celów zaszeregowania stewardów i stewardes w tabeli wynagrodzeń, uwzględnienie doświadczenia zawodowego i umiejętności nabytych jedynie u danego przewoźnika lotniczego, z wyłączeniem tych, które zostały nabyte u innego przewoźnika należącego do tego samego koncernu — Brak możliwości zastosowania postanowienia zawartego w umowie o pracę ze względu na bezpośrednią skuteczność horyzontalną praw podstawowych

Sentencja

Wykładni art. 2 ust. 2 lit. b) dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy należy dokonywać w ten sposób, że przepis ten nie stoi na przeszkodzie istnieniu postanowienia układu zbiorowego, które do celów zaszeregowania do kategorii zatrudnienia przewidzianych w tym układzie, a tym samym do celów ustalania wysokości wynagrodzenia, uwzględni jedynie doświadczenie zawodowe nabyte w charakterze stewarda lub stewardesy określonego przewoźnika lotniczego, wyłączając doświadczenie identyczne pod względem merytorycznym, lecz uzyskane u innego przewoźnika należącego do tego samego koncernu.

(¹) Dz.U. C 186 z 25.6.2011.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 3 kwietnia 2012 r. — DMC Beteiligungsgesellschaft mbH przeciwko Finanzamt Hamburg-Mitte

(Sprawa C-164/12)

(2012/C 217/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: DMC Beteiligungsgesellschaft mbH

Strona pozwana: Finanzamt Hamburg-Mitte.

Pytania prejudycjalne

1) Czy jest zgodna z art. 43 WE (wzgl. art. 49 TFUE) sytuacja, gdy przepisy krajowe w przypadku wniesienia do spółki kapitałowej udziałów w spółce osobowej przewidują, że wniesiony majątek zakładowy podlega obligatoryjnie oszacowaniu według wartości cząstkowej (i w ten sposób poprzez ujawnienie cichych rezerw powstaje dla podmiotu dokonującego wkładu zysk z tytułu zbycia), o ile stosowanie prawa podatkowego Republiki Federalnej Niemiec jest wykluczone w chwili dokonania wkładu rzeczowego względem zysków z tytułu zbycia nowych udziałów w spółce, przyznanych podmiotowi dokonującemu wniesienia wkładu w zamian za ten wkład?

2) Na wypadek, gdyby na pytanie pierwsze należało udzielić odpowiedzi przeczącej: Czy są zgodne z art. 43 WE (wzgl. art. 49 TFUE) przepisy krajowe w sytuacji, gdy podmiotowi dokonującemu wkładu przyznaje się prawo do wystąpienia o bezodsetkowe odroczenie płatności podatku powstałego wskutek ujawnienia cichych rezerw w tym sensie, że podatek przypadający na zysk z tytułu zbycia może być uiszczony w rocznych ratach w wysokości minimum piątej części kwoty podatku przy założeniu, że uiszczenie tych rat jest zagwarantowane?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Székesfehérvári Törvényszék (Węgry) w dniu 19 kwietnia 2012 r. — Gábor Fekete przeciwko Nemzeti Adó- és Vámhivatal Középdunántúli Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

(Sprawa C-182/12)

(2012/C 217/10)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Székesfehérvári Törvényszék.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Gábor Fekete.

Strona pozwana: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Középdunántúli Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága.

Pytania prejudycjalne

Czy zgodnie z art. 561 ust. 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 ⁽¹⁾ z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (zwanego dalej rozporządzeniem wykonawczym), dla uznania za używanie do celów prywatnych środka transportu wystarczające jest upoważnienie udzielone przez właściciela środka transportu mającego siedzibę poza terytorium [celnym], czy też uznanie za używanie do celów prywatnych środka transportu jest możliwe tylko w ramach stosunku pracy, a dokładniej, jeżeli (właściciel) przewidzi to w umowie o pracę?

⁽¹⁾ Dz.U. L 253, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Judicial de Braga (Portugalia) w dniu 23 kwietnia 2012 r. — Impacto Azul, Lda przeciwko BPSA 9 — Promoção e Desenvolvimento de Investimentos Imobiliários, SA i in.

(Sprawa C-186/12)

(2012/C 217/11)

Język postępowania: portugalski

Sąd krajowy

Tribunal Judicial de Braga

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Impacto Azul, Lda

Strona pozwana: BPSA 9 — Promoção e Desenvolvimento de Investimentos Imobiliários, SA, Bouygues Imobiliária, SGPS, Lda, Bouygues Immobilier SA, Aniceto Fernandes Viegas, Oscar Cabanez Rodriguez

Pytania prejudycjalne

Czy sprzeczne z prawem wspólnotowym, a dokładniej z art. 49 TFUE w świetle wykładni nadanej temu przepisowi przez Trybunał Sprawiedliwości [Unii Europejskiej], jest wyłączenie stosowania systemu przewidzianego w art. 501 CSC [Código das Sociedades Comercias] do spółek z siedzibą w innym państwie członkowskim na podstawie systemu przewidzianego w art. 481 ust. 2, CSC?

Skarga wniesiona w dniu 25 kwietnia 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-193/12)

(2012/C 217/12)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Simon i J. Hottiaux, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że poprzez niewyznaczenie szeregu stref charakteryzujących się obecnością zbiorników wód powierzchniowych i gruntowych dotkniętych nadmierną zawartością azotanów lub zjawiskiem eutrofizacji lub zagrożeniem ich wystąpienia jako stref zagrożenia, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 3 ust. 1 i 4 i załącznika I do dyrektywy Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotyczącej ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego ⁽¹⁾,